

948.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 31 października 1923 r.

w przedmiocie nowego unormowania opłaty pobieranej od prywatnych fabrykantów wyrobów tytoniowych za stały dozór skarbowy.

Na podstawie art. 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowione w § 6 ust. 15 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 916) odszkodowanie płatne przez prywatne fabryki wyrobów tytoniowych tytułem zwrotu kosztów kontrolnych pobierać się będzie w częściowej zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 73 poz. 570) począwszy od dnia 1 grudnia 1923 r.:

- a) od fabryk opłacających na mocy ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58 poz. 412) świadectwa przemysłowe kategorii I — III włącznie w wysokości 30.000.000 (trzydziestu milionów marek) miesięcznie;
- b) od fabryk opłacających świadectwo przemysłowe kat. IV — VI włącznie w wysokości 15.000.000 mkp. (piętnaście milionów) miesięcznie;
- c) od wszystkich innych fabryk w wysokości 5.000.000 mkp. (pięciu milionów) miesięcznie.

§ 2. Prywatne fabryki wyrobów tytoniowych, w których władza skarbowa ustanowi dozór skarbowy przez dwa lub więcej stałe przydzielone do fabryki organa skarbowe, opłacają wymienione w § 1 należności w podwójnej wysokości.

§ 3. Należności wymienione w § 1 i 2 obowiązane są prywatne fabryki wyrobów tytoniowych wpłacać miesięcznie zgóry do kas skarbowych, najpóźniej do dnia 8 każdego miesiąca pod zagrożeniem cofnięcia koncesji.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

949.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 19 listopada 1923 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej (Prace przy recepturze).

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r. (Austr. Dz. Ust. P. № 5 z 1907 r.), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. Zbiór praw t. XIII, wyd. 1905 r.) oraz §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 20 stycznia 1922 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11, poz. 100), mogą za pracę przy recepturze pobierać ceny maksymalne o 70% wyższe od cen, jakie obowiązywały zgodnie z postanowieniem rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie taksy aptekarskiej z dn. 5 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 114, poz. 918).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 22 listopada 1923 r. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 5 listopada 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 114, poz. 918).

Kierownik Ministerstwa Zdrowia Publicznego: *Adamski*

950.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 7 listopada 1923 r.

dotyczące taryfy opłat za prace wykonane przez zarząd katastralny na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego.

Na podstawie § 55 pruskiej ustawy z dnia 8 lutego 1867 roku, dotyczącej dalszego podziału i poboru podatku gruntowego w sześciu wschodnich prowincjach Państwa i zażaleń przeciw nadmiernemu obciążeniu podatkiem gruntowym (Zb. Ust. pruskich str. 185), oraz art. 1 punkt 6 ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 roku o organizacji i zakresie działania Ministerstwa Robót Publicznych (Dz. P. P. P. № 39, poz. 283) zarządza się co następuje:

§ 1. Za prace wykonane przez Zarząd Katastralny pobierać się będzie opłaty według następującej taryfy:

L.P.	OZNACZENIE PRZEDMIOTU PRACY PODPADAJĄCEGO OPLACIE	Opłata		U W A G I
		Zł.	Gr.	
A. Prace rysownicze i pisarskie.				
1.	Za kopje z map katastralnych sporządzone na papierze rysunkowym przez przekłucie oraz za użycie już istniejących kart dodatkowych liczy się osobno dla każdego obrębu: Taksa zasadnicza a nadto za każdy punkt w podziale 1:4000 i wyższej niższej niż 1:4000 aż do 1:2000 niższej niż 1:2000.	3 — — —	— 10 20 30	Do L. p. 1. Ilość punktów oznacza suma parcel, budynków, odcinków bonitacyjnych i hektarów. Za sporządzenie kopji na kalce liczy się połowę opłaty.
2.	Za uzupełnienie kopji przez zestawienie rysunku z odrębnych kart dodatkowych, tudzież za wszelkie plany sporządzone w innej podziale niż odnośna mapa lub też w sposób odmienny od przyjętego w katastrze, jak również za odrisy szkiców połowych: oblicza się należytość wedle zużytego czasu, licząc za każde rozpoczęte pół godziny pracy	—	50	Do L. p. 1 i 2. Za papiery rysunkowe i kalkę zalicza się stronom rzeczywiste koszty zakupu, które ustala Wydział Mierniczy, licząc conajmniej za 1 format o wielkości 1/8 części arkusza rysunkowego. Stronom przysługuje prawo dostarczenia papieru lub kalki.
3.	Za odciski litograficzne map od arkusza	3	—	Do L. p. 3. Części arkusza nie sprzedaje się.
4.	Za odpisy i wyciągi z aktów katastralnych, jak np. protokółów parcelowych lub pomiaru, matrykuł, doniesień o zmianach własności według wzoru A. i B. do rozp. z dnia 19 grudnia 1919 r. L. 79 (Dz. Urz. № 9 z r. 1920), tudzież aktów i planów lub zarysów podziału rent i t. p. bez podania właścicieli sąsiednich parcel liczy się za każdą choćby częściowo zapisaną stronę druku	—	75	Do L. p. 4. Strony tytułowej nie wlicza się.
5.	Za odpisy podane pod L. p. 4 z wyszczególnieniem nazwisk właścicieli sąsiednich parcel liczy się za każdą choćby częściowo zapisaną stronę druku	1	—	
6.	Za dodatkowe uwidocznienie zmian w przedłożonych przez strony odpisach aktów katastralnych liczy się za każdą zmienioną pozycję z wyjątkiem uwidocznienia zmian w sumarycznych matrykułach gruntowych i budynkowych udzielonych gminom i obszarom dworskim dla celu poboru podatku gruntowego i budynkowego, które wykonuje się bezpłatnie.	—	10	Do L. p. 6. Jako pozycję liczy się każdą zmianę uwidocznioną w akcie. Do L. p. 1 do 6. Za uwierzytelnienie przedłożonych przez strony kopji odpisów z operatów katastralnych liczy się połowę odnośnej opłaty taryfowej. Do powyższych należytości dolicza się wszelkie opłaty pocztowe i koszty opakowania.
B. Prace pomiarowe.				
7.	Za przeprowadzenie podziału gruntów lub zmiany granic wykonane na żądanie stron interesowanych zalicza się od każdej posiadłości:			Do L. p. 7. Wydział Mierniczy może w razie udowodnionego ubóstwa strony interesowanej zniżyć kosztu pomiaru do 50% pełnej należytości taryfowej.

L. p.	OZNACZENIE PRZEDMIOTU PRACY PODPADAJĄCEGO OPLĄCIE	Opłata		U W A G A
		Zł.	Gr.	
	a) opłata podstawowa wynosząca przy powierzchni: do 0.25 ha 10 ponad 0.25 „ 0.50 „ 15 „ 0.50 „ 1.00 „ 25 „ 1.00 „ 2.00 „ 40 i t. d. za każdy dalszy rozpoczęty ha więcej o 10 b) dodatek od wartości mierzonego przedmiotu wynoszący: za każde 100 zł. do wysokości 1000 zł. wartości po 50 za każde dalsze rozpoczęte 500 zł. wartości po 25			<p style="text-align: center;">Do L. p. 7 i 8.</p> Czas pracy wynoszący ponad 4 godz. liczy się jako pełny dzień a poniżej 4 godz. jako pół dnia. Oprócz należytości taryfowych zobowiązane są strony do zwrotu kosztów sporządzenia wszelkich kopji i dokumentów związanych z pomiarem, rzeczywistych kosztów spowodowanych użyciem przy pomiarze: praktykanta katastr. i pomocników pomiarowych, kosztów podróży koleją i furmanek na miejsce pomiaru, tudzież opłat pocztowych. Strony są ponadto zobowiązane do dostarczenia materiału na znaki graniczne.
8.	Za pomiar dróg, kolei, kanałów i t. p., tudzież za odrębnie przeprowadzone odgraniczenia gruntów, przyspieszone oszacowania budynków i inne pomiary liczy się odszkodowanie ryczałtowe za każdy dzień pracy polowej po.	30	—	<p style="text-align: center;">Do L. p. 1 do 8.</p> Wartość złotego płatna w markach polskich oblicza się na podstawie wskaźnika ustalanego periodycznie przez Ministerstwo Skarbu.

§ 2. Wszelkie dotychczas przyznane ulgi taryfowe za prace wykonane dla innych władz lub urzędów państwowych i samorządowych znosi się, z wyjątkiem sporządzenia i uwierzytelnienia wyciągów katastralnych dotyczących postępowania przy zawiązywaniu spółek wodnych dla osuszenia i nawodnienia gruntów, tudzież ochrony od powodzi, która w myśl art. 224 ustęp 1 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 102 poz. 836) są wolne od należytości i stempli.

§ 3. Opłaty za przeprowadzenie zmian w operacie katastralnym pobiera się nadal według rozporządzenia Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 16 stycznia 1909 r. i odnośnej taryfy z dnia 15 grudnia 1898 r. aż do czasu zmiany tych przepisów.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Z dniem tym traci swą moc rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 28 października 1921 r. dotyczące taryfy opłat za prace wykonane przez zarząd katastralny (Dz. U. R. P. № 94 poz. 695).

Minister Robót Publicznych: Łopuszański

951.

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 14 listopada 1923 r.

w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1.

Ogłoszone w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 16 października 1923 r. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych (Dz. U. R. P. № 109, poz. 860) opłaty pocztowe podwyższa się począwszy od dnia 1 grudnia 1923 r. o 150%, opłaty zaś telegraficzne i telefoniczne o 100% z następującymi wyjątkami:

§ 2.

Opłaty pocztowe.

I. Następujące opłaty pocztowe podwyższa się o 200%:

- a) za kartki pocztowe (A. I. 2 a i b),
- b) za próbki towarów do wagi 100 gramów (A. I. 7),